

עין משפט
נר מצוה

קפב א מ"י פ"א מהל'
ע"ז הלכה א סמג
לחזון ג טוש"ע י"ד ס'
קעח סעיף א:
קפב ב מ"י שם הלכה ג
טוש"ע שם סעיף
ג

קפנ ג ד מ"י פ"ה מהל'
 נזקי ממון הלכה ט'
 סגנו עשין קר טו"ח ח"מ
 ס' ח"ט סעיף ב':
קפד ה מ"י שם הלכה
 ט':
קפה ו מ"י פ"ו מהל'
 גזלה וארבעה הלכה
 ט סגנו עשין קר טו"ח
 ח"מ ס' קנה סעיף ד'
 וטו"ח ס' שט':
קפו ז ח ט י ב מ"י שם
 הלכה ח סגנו
 טו"ח ס' שט':

לשון סודסי. קרוב הוא
ללשון ארמי, ואומר אני
שזו לשון גמרת ירושלמי,
ואומות העולם קורין אותו
לינג"א שורי"א (סודסה
(ססס)). או לשון יוניתי.
שהיו קרובין ללרץ יון
ולשון יון יפה מזה והיה
לו לספר כזה (שס). עיני
גולדברג מנוחה אם נניח

[illegible]

נמי לא יפרוס, שהרי לוכד

לִשְׁוֹן סוֹרְסִי. נִרְאָה לִשְׁוֹן סוֹרְסִי הוּא לִשְׁוֹן אֲרָמִי כְּדָמָר
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה פ' ע"ה) אֲלֵּי יֵה לִשְׁוֹן סוֹרְסִי קֵל צַעֲיִיךְ שֶׁהִי
צִמְרָה וּצְנִיָּאִים וּצְנִיָּאִים חֵלֶק לֹה כְּמֻבָּר כְּבוֹד מִרְיָה דְּמִכָּי
טִיגֵר אֲדֹתָאם צְנִיָּאִים דְּמִכָּי פ' כְּדָן תִּימְרוֹן לִשְׁוֹן צְנִיָּאִים דְּמִכָּי
וּמִרְיָה וְלִבָּן הִיא מִחֲרָם דְּנִיָּאִים
HebrewBooks.org | Moznain Publishing

לשון סורסי למה או לשון הקדש או לשון
יונית וא"ר יוסי בבל לשון ארמי למה א
לשון הקדש * או לשון פרסי אמרי לשון יוני
לחוד חכמת יונית לחוד וחכמת יונית מ
אסירי⁶ והאמר רב יהודה אמר שמואל
משום * רשב"ג⁷ עיני עוללה לנפשי מכי
בבנות עירי אלף ילדים היו בבית אבא חמש
מאות מהם למדו תורה חמש מאות למד
חכמת יונית ולא נשתייר מהם אלא אני כא
יבן אחי אבא בעסיא אמרי שאני בית רב
גמליאל שהיו קרובים למלכות וכדתני
המספר קומי הרי זה מדרכי האמור
אבטולמוס בר ראובן התיירו לו לספר קומ

התירדו לספר קומי. מתחילה לא
גזרו על קרובים למלוכה
והוא היה רגיל כראשון במעילה
(דף 17.) שהלך אצטולמוס בן ראובן
וספר קומי שלא יכירו שהוא יהודי
והטעה אותם:

שְׁנֵי אֲלָפִים וּשְׁנֵי רֶבֶבּוֹת גְּרָסִין
וְלֹא גְרָסִין שְׁנֵי אֲלָפִים
רִבּוֹת דִּמְדַּדְר לֹא הָיוּ כִּי אִם ס'
רִבּוֹא וְשִׁרְתָּה שְׂכִינָה וְלֹא שִׁיךְ כֹּאן
הֵא דֹאחַד דִּינִי מִמּוֹנוֹת (סַהֲדִין 77
לנ.) דְּכָל זֶה עֲשֵׂה שְׂכִינָה שְׂרִיף
דְּהֵכָא אֲנִיכִיזִים וְאִמְשֵׁקן קֹאמֶר:
וְהִתְנִיף וּבִישּׁוֹב אֲפִלּוּ כ' מִיָּה
אֵל 'פְּרֹבֹה' ע"כ שֶׁהֵא

לא ידע פירוש הצינימא ׀ [וקשה]
 דהא משמע דק' מיל לאו דוקא אלא
 אפילו אלף לא יפרוס וא"כ האי ישוב
 היכי דמי אי קרי הטיר ישוב א"כ
 לא יפרוס בשום מקום אפילו במדבר
 דאפילו המדבר רחוק אלף מיל דהא
 אמר דק' מיל לאו דוקא ואפילו
 נאמר דק' מיל דוקא אכתי תקשה
 ירשא לנפיש דהא ירשא קמני דרחוק
 שלשים רים מן הישוב פורקין ובספרא
 קמני אפילו ק' מיל לא יפרוס דהכי מניא
 בתוספתא בפירקין (פ"ח) אין פורסין
 נשבים ליונים אלא"כ הרחיק מן הישוב
 שלשים רים גד"ל במדבר אבל בשוב
 אפילו ק' מיל לא יפרוס וליכא למימר
 מי דחיק דחיקא מי דחיקא מי דחיקא

נחמ' דס'ד' דבישובא של זרעם שייק
טובא ורישא דברייתא מיירי בישוב
עיר וקרי ליה מדבר משום דליכא
זרעים וה"פ ומישט שייק שלשים רים ותו לא אפילו בישוב זרעם
אכילה אלמא דלא מליא כריקה בחמשים אמה ומשני דלא איירי
בא דליכא ישוב כרמים וישוב שוכנין: הדרן עלך מרובה

מאי מאה מיל דקאמאר, דמשמע דבשציל יומי העיר מתרחק שבאין כאן דרך שובצין, בלאו יומי הע
יומי שובצות של אחריס (שם). הדרן עלך מרובה

לשון סורסי למה או
יונית וא"ר יוסי בבל
לשון הקדש * או לשון
לחוד חכמת יונית ל

אסירא⁶ והאמר רב
 משום ר' רשב"ג⁷ יעני
 בנות עירי אלף ילדים
 מאות מהם למדו תור
 חכמת יוגית ולא נשת
 ובן אחי אבא בעסיא
 גמליאל שהיו קרובי
 "המספר קומי הרי
 אבטולמוס בר ראובן

1. עֵינֵי עוֹלָלָה לִנְפֹשִׁי
מִלֵּל רוּחַ צִירִי;

איכה ג נא
2. ובנחזה לאמר שובה יי
רבות אלפי ישראל:
במדבר י לו

(א) גמ' ושני רבנות הרי
שהיו ישראל שני
אלפים ושני רבבות
חסר אחד והיתה אשה:

גליון הש"ס
גמ' או לשון פסדי. בתוס'
ב"ב דף ז ע"ב ד"ה
לסוריא הגי' או לשון
סורסי: דתוס' ד"ה לשון
וכו' אין לשון ארמי שלה
צח כל כך. ועיין ב"ב דף
ז ע"ב מוס' ד"ה לסוריא:

מֶרֶק"א. גְּבוּל, סֶפֶר.
יְנִיבִי"ש [יִנְצִיבִי"ש].
חֲנִיכִיִּים.

אמר ר' בארץ ישראל
לשון סורסי למה, או לשון
קדש או לשון יוני. אמ'
רב יוסף בבל ממום בבל

הדרן עלך מרובה

שקולי נִכִּיחַ אִמְרָה לִיָּה "שְׁקִילִי מִיְּבוֹתֶיךָ וְשִׂדְיָה אֶה
פֹּרוֹסִין נִשְׁבִּין לְיוֹנִים וְכו': וּמִי אֲזִל כּוֹלִי הָאֵי וְהִתֵּן
מִן הָעֵדֶר הַחֲמִשִּׁים אִמָּה אֲמַר אֲבִי מִיֵּשֶׁט שִׁיטִּי טוֹן
אִמָּה מִלֵּיא וּמִיֵּשֶׁט שְׁלֹשִׁים רִים וְתוֹ לֹא וְהִתְנִיא יְבִי
לֹא יָפְרוֹס רֵב יוֹסֵף אֲמַר "כִּישׁוֹב כְּרָמִים רַבָּה אֲמַר
לִיָּה מִשׁוֹם שׁוֹבֵכִין גּוֹפִיָּהּוּ אִיבְעִית אִימָא ^בכְּדַעֲוֹכְךָ מִ
יְבִיכְפֹּר וְאִיבְעִית אִימָא ^בכְּדִידִיָּה מִ

זרעים דא"כ מאי קשה ליה וגראה לריצב"א דודאי ס"ד דאיידי בישא
ויהא מוכחא סיפא דבישוב זרעים שייטי טובא ואין זה אלא משום
בישוב זרעים אלא בישוב כרמים ובישוב שובצין וקרי מדבר

ורוי לכתוב. עבריו שני גד ידבור ואין בו כתב, אשורי שני האות ואין בו כליבו. תניא אמספר סוף, נכתבו מלכות ויון שקרצוני וער ראשוני מלפניו מן האות עד האון כלפי המצח חלוף ונפרד ומתפצל וארוהיהם. באטולס התירו לו לספר קומי מפני שהיה קרוב למלכות. וכן רבנן קון קשור בשלשלת אבל מגדלין בעירי הקרובאל שפיר' לחוף הים. כיום קושורו בלילה חלילה לקשור ולקחו שניה, אין לו שינים לישון. השיבנה בשורת טובתה השלימה על הקרנים כבד הגרסה ודו יגנים. שלשים רים הוא פרסה, דתנן בפרק שני שעירי יום הכיפורים עשר סוכות מירושלם וזה פגיעה חזק משבעה ומזהב חלוף הוא וים. אקשנין, למד לי בליוי א"ה, התנחן ומספרו הבאי שנינו מצי, ומהתני ובישבו אפילו מאז מילין אל פירוס. ופוקנין, ר' רוסף

אמ' רב נחמן בבל בעיר הסמוכה לספר דאמי, תרגומא דנהורעא. והמעשה של אותה אשה שנכנסה לבית ונכה בה כלב, שנשתנה העורב שבעי' אמר מקומנו הוא מחמד ליסוף. אין פורסין ישיבוכין ליונים אלא אם כן הדיחין מן הישוב שלשים צוק תשעים ריס שבעה ומחצה לכל מיל. ועוד אמ' בסוף אלו מצאות תנו רבנן כי תראה יכול מרחוק תלמי' לומי' כי תפגע בת השובך מן העיר ומחשש אמה. ופרקינן, למילי כלסיו בחשין אמנת אבא רבי לזה, למישט שיטן טבא. ואקשי', למישט טבא רמיס. ורבא ימיש טבוכי, ודבריס פשוטינן, כי פקא ארעא דעיר מרחבא טבא רמיס.